

Resposta de la CUP Capgir em Barcelona al document de mesures de la PAH

La proposta política entorn de l'habitatge de la CUP Capgirem Barcelona es fonamenta en els següents principis:

1. El concepte d'habitatge com a **dret bàsic de les persones**, en contraposició a l'habitatge com a mercaderia subjecta a les lleis de l'oferta i la demanda.
2. La lluita pel dret a l'habitatge és la lluita pel **dret a la ciutat, vinculat al dret als subministraments, al transport, a l'espai públic i als serveis**.
3. Prioritzem la **rehabilitació** a la nova construcció i **la nostra opció estratègica és la generació d'un parc públic d'habitatges en règim de lloguer**.

Som una organització revolucionària radical, i les nostres propostes són radicals; és a dir, anem a l'arrel del problema. Volem revolucionar la ciutat perquè no calgui una Mesa d'Emergències, no hi hagi desnonaments, ni s'hagi de real·lotjar persones desnonades.

A Barcelona hi ha menys d'un 2% de parc públic d'habitatge, el 30% d'HPO que es va aprovar amb el vot favorable de la CUP Capgirem Barcelona (demanàvem 60% i BeC s'hi va oposar) no és necessàriament de lloguer ni està destinat a les rendes més baixes, sinó al 75% de la població amb rendes familiars de fins a 59.000 euros anuals. La seva aplicació és tan plena d'esclètxes com els milers d'habitatges que es poden reformar i rehabilitar per ús social; habitatges que no han de poder perdre la seva condició d'habitatge social. No s'hi val destinar ajuts a les rehabilitacions de l'habitatge privat com va passar amb la 'Barcelona posa't maca' de Maragall, figura que moltes encara reivindiquen des de la institució municipal, que només fomenten la pujada del preu del lloguer.

A l'arrel d'aquesta crisi hi ha les constructores i promotores privades que només miren per l'interés d'uns pocs; els bancs i els fons voltors que obtenen benefici del patiment humà; però també la falta de solidaritat i consciència social dels petits propietaris i les inexistents polítiques d'habitatge a llarg termini.

Punt per punt:

- 1. Protocol d'accés a la Mesa d'emergències.**
- 3. Llista d'espera de la Mesa d'emergències.**
- 7. Funcionament de Serveis Socials/Habitatge/SIPHO.**

La resposta a aquestes situacions d'emergència ha de ser immediata i efectiva globalment per part de l'administració pública de forma directa (titularitat, gestió i provisió). Aquesta és una responsabilitat de la ciutat que no s'ha d'externalitzar: cal remunicipalitzar tots els serveis dedicats a l'habitatge, començant pels més sensibles per a les persones.

Davant de situacions d'especulació en què les veïnes corren el risc de ser expulsades de casa seva, l'Ajuntament ha de declarar situació d'emergència habitacional i aplicar mesures com l'expropiació a preu de valor cadastral.

És incompreensible que només és pugui considerar que hi ha una emergència habitacional quan hi ha un desnonament. S'han de destinar tots els recursos que es destinen a allotjaments precaris, pensions, hotels, que són molts, a l'habitatge social digne i a la prevenció dels desnonaments.

2. Reallotjament després de desnonament.

Cap més desnonament. L'Ajuntament ha de:

- Crear un observatori específic per evitar els desnonaments, i fer-ne difusió dels telèfons i canals de contacte.
- Personar-se com a defensa de les persones amenaçades de desnonament i impedir per tots els mitjans que se n'executi cap, amb especial atenció als:
  - desnonaments amb data oberta: l'Ajuntament farà servir tots els mitjans per aturar aquesta pràctica,
  - desnonaments amb violència policial i/o privada,
- si finalment es produeix el desnonament, l'Ajuntament ha de garantir l'allotjament i els serveis a les persones que el pateixen . L'allotjament ha de ser digne (ni en ruscs, ni en containers) al mateix barri, per tal de respectar i afavorir l'arrelament de les persones afectades.

4. Augment del parc públic.

5. Lloguer.

8. Blocs.

Cap habitatge buit a la ciutat mentre hi hagi una veïna sense casa.

- L'Ajuntament ha d'expropiar, immediatament i sense indemnització, els pisos buits propietat de la SAREB i de grans tenidors. Aquests pisos han de passar a formar part, en primer lloc, del parc d'habitatge públic de lloguer social, i en segon lloc, del parc d'habitatge públic de lloguer.
- L'Ajuntament ha de donar un termini de 6 mesos als propietaris de pisos buits (que no siguin de la SAREB i de grans tenidors) per tal que hi donin ús d'habitatge. En els casos que el propietari no pugui fer front als requeriments, l'Ajuntament li oferirà diverses opcions que aniran des de l'expropiació a l'ajut per a la reforma a canvi d'una cessió d'ús, passant per propostes com la masoveria urbana.
- L'Ajuntament ha de revisar l'ús dels habitatges secundaris (37.769) i exigir-ne l'ús com a habitatge per residents.

Prohibició immediata de l'ús d'habitatges per a lloguer turístic;

aquests habitatges passaran a cobrir les necessitats de lloguer social (com a prioritat) i de lloguer (posteriorment). Els propietaris que després d'un període d'adaptació (3 mesos) no hagin complert la normativa, seran expropiats.

Totes les promocions públiques han de ser en règim de lloguer indefinit. Exigim implicació i compromís amb la mesura del 30% i un ús intensiu del mecanisme del tanteig i retracte així com el compliment del 15% d'habitatge públic segons la LDHC. A més exigim un canvi de criteris d'accés al VPO, fomentar les cessions amb bancs i fons d'inversió i mobilitzar l'habitatge de privats.

- L'import del lloguer social no podrà superar en cap cas el 20% dels ingressos mensuals del conjunt de les persones que resideixin en l'habitatge.
- L'import del lloguer (preu per metre quadrat) no podrà ser superior al marcat per l'Ajuntament. Aquest import màxim es calcularà a partir de l'aplicació del 30% dels sous mitjans de les persones que componen la unitat de convivència que lloga l'habitatge.
- Cal destinar el 50% dels habitatges de nova construcció i/o rehabilitació integral al parc d'habitatge públic de lloguer.
- L'Ajuntament ha de d'exigir al Parlament que faci efectiva una llei pròpia d'habitatge, i ha de desobeir, immediatament, la LAU.

L'Ajuntament de Barcelona no podrà vendre sòl públic sota cap concepte.

- Es farà efectiva la Declaració de tractar tota la ciutat de Barcelona com àrea subjecta al dret tempteig i retracte aprovada per l'Ajuntament de Barcelona (de forma directa, pública i sense intermediacions).

Establiment estratègic d'una política de sòl públic, amb objectius quantificables i revisables temporalment i on es contemplin actuacions, com:

- Que el nou habitatge de protecció oficial (HPO), sigui de titularitat municipal indefinidament, amb contractes d'usdefruit per a les persones residents a l'habitatge.
- La prohibició de venda d'habitatges a persones que no hi resideixen.
- La prohibició de la venda d'edificis sencers.
- Quan un edifici sigui declarat en estat de ruïna per negligència o voluntat de la propietat, l'Ajuntament adquirirà el solar pel valor cadastral del sòl i serà incorporat al Registre de Solars Municipals en els termes establerts a la llei 18/2007, del Dret a l'habitatge.

6. Ocupacions.

Defensarem la descriminalització de les persones que ocupen aportant uns arguments sòlids que trenquin amb el discurs capitalista de l'habitatge com a bé de consum. Des de la institució i des del carrer, donarem suport a les ocupacions i a les persones que viuen sense titularitat. Lluitarem contra les lleis i els posicionaments que promoguin la persecució i els desnonaments d'aquestes veïnes. I defensarem que es garanteixi l'empadronament, l'accés als subministraments i les condicions d'habitabilitat de l'habitatge, més enllà de si hi ha relació contractual entre la persona que hi viu i la propietat. Prioritzant sempre el dret a l'ús per sobre del dret a la propietat.